

Наш глас

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ" - МАНОЈЛОВЦЕ

Директор: Горан Гроздановић
Уређују: Драгана Ђокић, Милана Ракић
Техничка подршка: Мирослав Спиридоновић
Манојловце, август 2025. године
Телефон: 016-785234
Имејл: raddomma@gmail.com

САДРЖАЈ

- ❖ Реч уредника
- ❖ Понос наше школе
 - Ученик генерације
 - Спортиста генерације
 - Вукове и Доситеј дипломе
- ❖ Спортска такмичења
- ❖ Седмогодишњи Виктор Костић – велики атлетски таленат
- ❖ Креативна језичка радионица ученика 5. разреда
- ❖ Европски дан језика
- ❖ Такмичење у рецитовању духовне поезије „Јефимија“
- ❖ Дечја недеља
 - Угледни час – Мали принц
 - Занимљив правопис – радионица
 - Литерарни кутак
- ❖ Дан сећања на жртве Другог светског рата (Крвава бајка, Дневник Ане Франк)
- ❖ Вукова недеља – Рад и дело Вука Стефановића Караџића
- ❖ Такмичења у певању
- ❖ Новогодишња чаролија
- ❖ Свети Сава
- ❖ Светски дан поезије
- ❖ Дан школе
 - Литерарни конкурс поводом Дана школе
- ❖ Међународни дан матерњег језика
- ❖ Светски дан књиге и ауторских права
 - Бранислав Нушић
- ❖ Дан словенске писмености
- ❖ Примери добрих решења за праксу
- ❖ Ликовна колонија „На крилима маште“
- ❖ Екскурзије наших ученика
- ❖ Излет ученика четвртог разреда
- ❖ Литерарни и ликовни радови наших ученика
- ❖ Занимљивости – мисли великана

Реч уредника

Поштовани,

Са поносом представљамо нови број часописа „Наш глас“ који је настао захваљујући великом труду и раду ученика и наставника наше школе.

У овом броју школског часописа вам представљамо доста занимљивих прича, прилога, литерарних и ликовних радова ученика наше школе.

Знање и љубав покрећу свет и воде ка циљу и ка успеху, а све ово што смо радили, радили смо са великом љубављу због тога смо сигурни да успех неће изостати.

Надамо се да ћете уживати у читању наших прилога баш као што су ученици и наставници уживали у стварању овог броја.

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ

Зовем се Никола Цакић и рођен сам 9. 3. 2010. године у Лесковцу. У периоду од 2017. до 2025. године похађао сам ОШ „Радоје Домановић“ у Манојловцу.

У сваком разреду на крају сваке школске године мој општи успех је био 5, 00. Носилац сам Вукове дипломе. Учествовао сам на бројним такмичењима из математике, српског језика и језичке културе и географије где сам постигао следеће резултате:

- 1. место на Окружном такмичењу из математике у шестом разреду и 3. место на Општинском такмичењу у седмом разреду;
- 2. место на Општинском , а 3. место на Окружном такмичењу из српског језика у петом разреду; 1. место на Општинском, а 3. место на Окружном такмичењу у шестом разреду; 2. место на Општинском и 3. место на Окружном такмичењу у седмом разреду;
- 3. место на Општинском, 1. место на Окружном и 2. место на Републичком такмичењу из географије у седмом разреду.

Даље школовање планирам да наставим у Медицинској средњој школи у Лесковцу.

СПОРТИСТА ГЕНЕРАЦИЈЕ

Зовем се Никола Цветковић. Ученик сам ОШ „Радоје Домановић“, одељење 8/3 у Братмиловцу. Спортom се бавим од најранијег свог детињства.

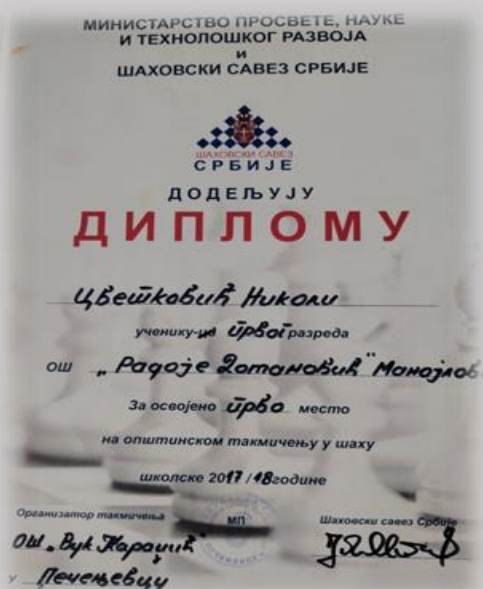
Моја упорност, рад и труд су се исплатили јер сам имао доста успеха на пољу многих спортова.

Моји успеси и награде:

- 1. разред - 3. место на Општинском такмичењу у шаху;
- 2. разред - 2. место на Окружном такмичењу у шаху;
- 3. разред - 1. место на Општинском и 1. место на Окружном такмичењу у шаху;
- 5. разред – 1. место на Општинском 2. место на Окружном такмичењу у шаху;
- 6. разред – 1. место на Општинском, 1. место на Окружном и пласман на Републичком такмичењу; 2. место на Општинском такмичењу у фудбалу; 3. место на Општинском такмичењу у рукомету;
- 7. разред – 3. место на општинском такмичењу у кошарци; 1. место на општинском такмичењу у баскету; 1. место на окружном такмичењу у баскету;
- 8. разред – 1. место на општинском такмичењу у атлетици; 1. место у екипном такмичењу у атлетици; 2. место на окружном у атлетици; 2. место екипно у атлетици.

Николине дипломе

ПОНОС НАШЕ ШКОЛЕ

Добитници диплома „Вук Караџић“ и
„Доситеј Обрадови

ДИПЛОМЕ „ВУК КАРАЈИЋ“

8/1

1. Душан Лазић
2. Јована Павловић
3. Нина Срећковић
4. Наталија Стаменковић
5. Петра Стевановић

8/2

1. Никола Цакић
2. Ива Лазић

8/3

1. Вељко Прокоповић
2. Никола Цветковић
3. Огњен Петровић
4. Павле Стојковић

8/4

1. Андреа Цветковић
2. Лена Митић
3. Андреј Стојмировић

ДИПЛОМЕ „ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ“

8/1

1. Марија Петковић – физичко и здравствено васпитање
2. Лука Цекић - физичко и здравствено васпитање
3. Андрија Ђорђевић - физичко и здравствено васпитање
4. Душан Лазић - физичко и здравствено васпитање
5. Јована Павловић – музичка култура
6. Нина Срећковић - музичка култура
7. Петра Стевановић - ликовна култура
8. Наталија Стаменковић - музичка култура

8/2

9. Александра Костић - физичко и здравствено васпитање
10. Лена Вељковић - физичко и здравствено васпитање
11. Душан Петковић - физичко и здравствено васпитање
12. Огњен Костић - физичко и здравствено васпитање
13. Ива Лазић - физичко и здравствено васпитање
14. Никола Цакић – српски језик, географија, ТиТ

8/3

15. Стефана Здравковић - физичко и здравствено васпитање
16. Огњен Петровић – ликовна култура
17. Павле Стојковић – музичка култура
18. Никола Цветковић - физичко и здравствено васпитање
19. Вељко Прокоповић – географија

8/4

20. Андреа Цветковић – техника и технологија
21. Лена Митић - техника и технологија
22. Андреј Стојмировић – музичка култура
23. Елена Илић - физичко и здравствено васпитање
24. Сташа Димитријевић - физичко и здравствено васпитање

СПОРТСКА ТАКМИЧЕЊА

На Кросу РТС -а у Лесковцу ученици наше школе постигли су запажене резултате.

Ученица 5/1 разреда Ива Ђорђевић освојила је 3. место и , такође, ученица 5/1 разреда Миња Станковић освојила је 4. место

Ученица 6/1 разреда Елеонора Ђокић освојила је 5. место

Ученик првог разреда Виктор Костић освојио је 1. место

На Окружном школском такмичењу у атлетици ученик 7/2 разреда Тадија Прокоповић освојио је 3. место

На Окружном школском такмичењу у атлетици ученица наше школе Стефанија Здравковић освојила је 1. место у трчању на 100 метара

Ученик 8/1 одељења Лука Цекић освојио је 3. место на Окружном такмичењу у атлетици у трчању на 300 метара

Ученица 7/2 одељења Дуња Антић освојила је 3. место на Окружном такмичењу у атлетици у трчању на 600 метара

Ученица Јана Младеновић освојила је 3. место на Окружном такмичењу у атлетици на 600 метара

Ученица 8/2 одељења Александра Костић освојила је 1. место у бацању кугле на Окружном такмичењу

Ученик Никола Цветковић освојио је 1. место у скоку увис на Окружном школском такмичењу

Ученице наше школе освојиле су 1. место у штафети 4x100м на Окружном школском такмичењу у атлетици

Ученице наше школе освојиле су 3. место у екипном пласману на Окружном школском такмичењу у атлетици

Ученици наше школе освојили су 1. место у екипном пласману на Окружном школском такмичењу у атлетици

Ученик првог разреда
Виктор Костић изборио је
пласман за Републичко
такмичење у трчању на
60 метара

Виктор Костић
(ученик првог разреда)

Алекса Ђорђевић је освојио
7. место на Републичком
такмичењу у атлетици

Ученице наше школе освојиле су 2. место на Општинском првенству у рукомету

Ученице OS "Radoje Domanović" iz
Manojlovca osvojile su drugo mesto na
Međuokružnom takmičenju u futsalu.

Ученице наше школе освојиле су 1. место на Општинском првенству и 2. место на Међуокружном
такмичењу у фудзалу

Кока - кола куп

Такмичење у фудзалу – дечаци 3. место, девојчице 2. место

СЕДМОГОДИШЊИ ВИКТОР КОСТИЋ – ВЕЛИКИ АТЛЕТСКИ ТАЛЕНАТ

„Цена успеха је тежак рад, посвећеност послу и одлучност да било победили или изгубили, дамо све од себе задатку који нам је био у рукама“.

Винс Ломбарди

За седмогодишњег Виктора Костића из Кумарева, ученика првог разреда Основне школе „Радоје Домановић“ Манојловце, ИО у Кумареву, ова школска година била је више него успешна. Освојио је многа водећа места на спортским такмичењима и постао члан Атлетског клуба „Партизан“ из Београда.

Медаље, дипломе и пехари нису новина за малог Виктора. Први наступ на спортском такмичењу имао је са две и по године, када је у Лесковцу учествовао на Видовданској трци на 60 метара. Своју прву медаљу освојио је са три и по године на такмичењу које се одржало у Власотинцу, у дисциплини 100 метара. Након тога следи прва трка на Кросу РТС-а 2022. године, која је одржана на лесковачком хиподрому, где је наступао за свој вртић „Бубамара“, и то са децом годину дана старијом од себе, када је, међу 150 учесника, освојио треће место у дисциплини 100 метара.

Није Виктор само једном учествовао са такмичарима годину дана старијим од себе и побеђивао. Тако је било и на Видовданској трци у Лесковцу 2023. године, када је на 60 метара освојио прво место. Исте године је на Кросу РТС-а у Лесковцу наступао као предшколац вртића „Бубамара“ и, у конкуренцији преко 200 учесника, освојио прво место. Уследило је затим такмичење у Убу, где је наступао у три дисциплине – трка на 40 метара, бацање вортекса и трка на 300 метара. Освојио је три прва места и три златне медаље.

Након тога учествује на такмичењу у Краљеву, где је био пријављен у двобоју – трка на 40 метара и скок у даљ. И тада је освојио прво место и златну медаљу. На наредној Видовданској трци у Лесковцу је, у категорији на 100 метара, опет постигао прво место и добио златну медаљу.

На међународном такмичењу у Јагодини је учествовао у две дисциплине. У трци на 50 метара осваја бронзану медаљу, а на скоку у даљ односи победу и осваја златну медаљу. Након тога наступа на такмичењу у скоку у даљ, које је организовано у Крушевцу и ту, такође, осваја прво место.

На Кросу РТС-а 2024. године, организованом на лесковачком хиподрому, у конкуренцији ученика првог разреда, као ученик ОШ „Радоје Домановић“ из Манојловца, освојио је прво место на 500 метара и златну медаљу.

Виктор Костић убрзо добија позив да постане члан Атлетског клуба „Партизан“ из Београда. У овом клубу је лепо прихваћен и врло брзо запажен као велики таленат. Бранећи боје „Партизана“, 3. новембра 2024. године је наступио на Првенству Београда у кросу, када у трци на 200 метара осваја сребрну медаљу. Такође је на Првенству Београда, одржаном 22. марта 2025. у Атлетској дворани, освојио четврто место у дисциплини скок у вис.

На Државном првенству у Прибоју, одржаном 26. марта ове године, био је четврти у држави на 60 метара, опет такмичећи се са годину дана старијим учесницима. На Плазма спортским играма младих, 19. маја у Лесковцу, Виктор је био првак Лесковца на 60 метара. Затим су уследила још три такмичења и три освојена прва места, којима је заокружио ову спортску сезону, Првенство централне Србије у Крушевцу – такмичење на 120 метара, Првенство Ниша, такође трка на 120 метара, и Видовданска трка у Лесковцу – такмичење на 100 метара.

Поред атлетике, успешно тренира и фудбал у Градском фудбалском клубу „Дубочица“ из Лесковца, где је освојио бројне турнире, медаље и пехаре са својим клубом, како у Лесковцу, тако и у Зајечару, Параћину, Нишу и другим градовима.

Осим природног талента и срчаности коју у себи носи, Виктор се са љубављу према спорту среће у својој породици од најранијих дана. Наиме, Викторов отац Марко Костић, који је уједно и његов тренер, професор је физичке културе у Основној школи „Радоје Домановић“ Манојловце. Под његовим вођством, ученици ове школе освајају већ годинама водећа места на разним спортским такмичењима. Марко Костић је и тренер ГФК „Дубочица“ Лесковац, али и води Школицу спорта „Спортић 24“. На свим такмичењима Виктора прате и пружају му подршку још и његова мајка Марија и брат Тадија, ученик петог разреда школе у Манојловцу, који такође воли спорт и тренира рукомет у РК „Дубочица“. Мото којим се руководе, да је породица истовремено јединствена екипа, показује да љубав, подржавање дечјих талената и интересовања, посвећеност и дисциплина дају успех и добре резултате.

Милана Ракић

КРЕАТИВНА ЈЕЗИЧКА РАДИОНИЦА УЧЕНИКА 5. РАЗРЕДА ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „РАДОЈЕ ДОМАНОВИЋ” У МАНОЈЛОВЦУ

ПАДЕЖИ И ЈЕСЕН

Ученици 5/1 одељења Основне школе „Радое Домановић” из Манојловца утврђивали су средином јесени стечена знања о падежима, а све кроз креативну радионицу коју је осмислила њихова наставница српског језика и књижевности Милана Ракић.

Ученици наше школе имају заиста велику срећу зато што је она окружена великим уређеним школским двориштем, богатим цвећем, разним биљкама и дрвећем, па за време топлих јесењих и пролећних дана могу да прате наставу у учионицама на отвореном.

Наставна област о падежима, уз учење језичких правила и проверу знања путем примера, показало се, била је занимљива већини ученика овог одељења. Примери су се

низали, руке подизале, одговарало се. Међутим, било је и ученика који наставно градиво нису савладавали са лакоћом. Теже су памтили питања у вези са падежима, а још теже функцију одређених речи.

Игра покреће креативност. Уз њих наставни садржаји изгледају занимљивије и лакше се уче кроз чешћа понављања. Топли јесењи дани потрајали су до половине новембра. Двориште је прекривено шареним сувим лишћем. Била је то прилика да се сви ученици укључе у рад како би, уз прављење паноа, поновили градиво.

Најпре су сакупљали лишће и, пуних руку, бацали га у вис. Било је смеха, радости, поскакивања. Онда су се по групама распоредили по школском дворишту. Бирали су чисто лишће разних боја и облика, као и шишарке. Наставница је претходно, уз помоћ лењира, на хамер-папиру исцртала линије дрвеном оловком. Затим су исписани називи падежа. Ученици су свој рад наставили у учионици.

Опет су се поделили у групе у зависности од тога коју активност желе да раде. Неки су маказама сецкали лишће и обликовали га како би правили слова, други су цртали мотиве из шумског света и бојили, а затим додавали листове како би их украсили. Тако су настали веверица, јеж, меда, дрво, шумска кућица... Како је био потребан велики број делова лишћа за слова, ученици су се смењивали у њиховом лепљењу на хамер. На овај начин су обнављали називе падежа и њихов редослед.

Дошао је ред и на исписивање питања која помажу при учењу падежа. Ученицима је, и током часова обраде, и током обнављања, указивано да се не могу ослањати искључиво на питања, већ да речи и њихове различите облике морају посматрати у оквиру реченице. Четкицом и темперама у тоновима јесењих боја су исписивана питања, као и поједини предлози. На овај начин је поновљен још један сегмент ове сложене наставне области.

Када је завршен пано, утврђивање је настављено исписивањем примера. Дат је предлог да у њима буду речи које се везују за златно годишње доба, попут именица лишће, јесен, земља, небо, облаци, ветар, киша, шишарке, шума или придева шушкаво, пуцкетаво, златно, жуто, црвено, оловно, олујно... Речи су се смењивале, примери низали, а шарени пано, децјих руку дело, постао је помоћно наставно средство.

Овакав начин рада подстакао је и најслабије ученике по знању да се активирају, заинтересују и науче нове садржаје. Игра и креативан рад оснажили су дух заједништва у одељењу. Сви су радили оно што су желели на основу личних интересовања и талената, а, ако им нешто није ишло од руке, увек се нашао неко од другова да помогне.

Тако је ЈЕСЕН донела учење и игру. Лишће пада са ГРАНА. Оно ДЕЦИ причињава радост. Ветар љуља ДРВЕЋЕ. Хеј, КИШО, сачекај још мало! Хоћемо са ДРУГАРИМА да трчимо по ШАРЕНОМ ШУШКАВОМ ЛИШЋУ!

Бирамо лишће које ће послужити за рад

Игра и учење могу заједно

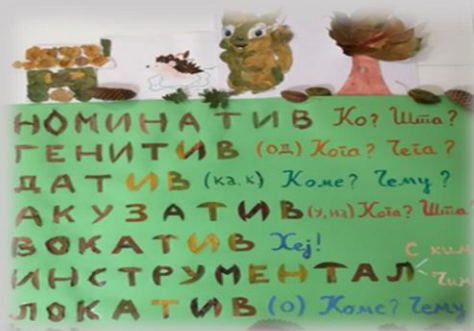
Спремни смо за повратак у учионицу

Правимо шумску кућицу

Сецкамо и лепимо лишће

Наш пано - падежи у јесен

Милана Ракић

ЕВРОПСКИ ДАН ЈЕЗИКА – 26. СЕПТЕМБАР

„Да би човек говорио, треба му језик.

Да би човек писао, треба му језик.

Да би човек мислио, треба му језик.

Да би човек ћутао, треба му језик.“

Исидора Секулић

Европски дан језика обележава се 26. септембра сваке године. Установљен је од стране Савета Европе 6. децембра 2001. године у Европској години језика. Породицу европских језика чини више од 220 аутохтоних језика. То је око три процента укупног броја језика у свету. Највећи број европских језика су индоевропског порекла, док су други по бројности угро-фински језици.

Општи циљеви Европског дана језика су:

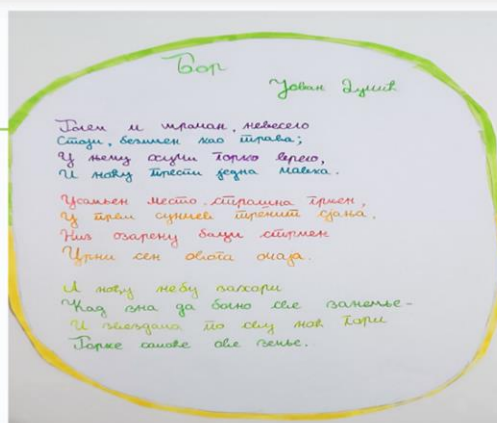
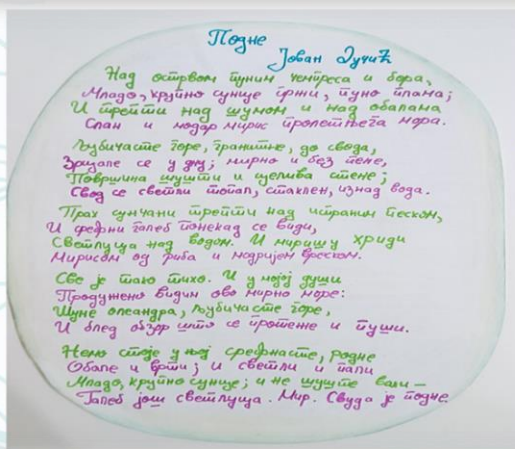
1. Информисање јавности о значају учења језика и проширивање палете језика у циљу повећавања степена вишејезичности и међукултуролошког разумевања;
2. Промовисање језичког и културолошког богатства Европе, које мора бити очувано и развијано;
3. Подржавање целоживотног учења језика, како у оквиру школа, тако и ван њих, било за потребе школе, посла, мобилности или из задовољства и за размену искуства

Дана 26. 9. 2024. године наставница српског језика Драгана Ђокић, наставница француског језика Сунчица Милошевић и наставница енглеског језика Милена Миленковић реализовале су радионицу са ученицима 7/2 разреда поводом обележавања Европског дана језика. Читане су песме Јована Дучића на српском, француском и енглеском језику и урађен је пано који је истакнут у холу школе.

Поезија Јована Дучића

The noon

Above the island full of cypresses and pines,
Young, huge sun fries, full of flames;
and blinks, above the forest and the coasts
Salty and dark blue small of sea in the spring
Purple hills, made of granite, all up to the arc of the
sky.
Mirrored themselves in the bottom of the sea, silently
and without foam,
Surface is bubbling and kissing the rocks;
The sea is warm and sparkled, glassy, above the water
Dust of sun is dancing above watered sand,
and silver coloured seagull sometimes catch your
eye
It blinks over the water. And sea rocks smell
Smell on fish and dark blue heat
Everything is quiet. And in my soul:
I see this prolonged calm seas
rose-bay forests, purple hills
and pale horizon, smoky and infinite.
Mute and silver stand in it, fertile
coast and gardens, light and fallen
Young, huge sun, and no sound of waves-
The seagull still shines. Peace. Noon is all around.

By Jovan Dučić

LE PIN

Immense et sombre, tristement,
Il se dresse, anonyme comme l'herbe
Bruissante source sous le firmament
Dont le sein la nuit une corneille héberge.

Enerlen solitaire, masse formidable
Des premiers rayons de l'aube jusqu'au soir,
Sur la radieuse falaise tremble
La noire ombre de son désespoir.

Il gémit au ciel le soir voilé
Quand tout douloureusement se terre
Et toute la nuit contre aux étoiles
L'amère solitude de cette terre.

Драгана Ђокић

ТАКМИЧЕЊЕ У РЕЦИТОВАЊУ ДУХОВНЕ ПОЕЗИЈЕ „ЈЕФИМИЈА“

„Цена успеха је тежак рад, посвећеност послу, и одлучност да било победи или изгубили,
дамо све од себе задатку који нам је био у рукама.“

Винс Ломбарди

Десето такмичење рецитатора духовне поезије "Јефимија" у организацији Дома културе из Печењевца протекло је учешћем највећег броја такмичара до сада. Стихове је казивао тридесет један такмичар из свих Основних школа Лесковца. Такмичење је одржано 13. 9. 2024. године.

Анђелија Миленковић, ученица 7/2 разреда наше школе, има запажене резултате на многобројним такмичењима која су реализована у току школске године. Анђелија посебну љубав гаји према књижевности – обожава да чита, пише и казује стихове песама. Она је учествовала и на овом такмичењу под менторством наставнице српског језика и књижевности Драгана Ђокић.

У оквиру Дечије недеље Дом културе Печењевце је организовао нагaрдну екскурзију за све учеснике манифестације “Јефимија” и “Мислим глобално - чистим локално”.

Том приликом ученици и њихови ментори су посетили манастир Лешје код Параћина који је изграђен на темељима цркве из 14. века.

Путовање је настављено обиласком Ботаничке баште “Јевремовац” у Београду где су сви присутни имали прилику да кроз причу професора Биолошког факултета у Београду Предрага Јанаћковића боље упознају више од 2500 врста биљака из целог света.

Након тога ученици су са својим наставницима посетили музеј Николе Тесле где су присуствовали демонстрацији неких од проналазака нашег највећег научника.

Овај дан је завршен једном лепом шетњом поред обале реке Саве.

Драгана Ђокић

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

„Ја сам дете, имам план: Толеранција и љубав за сваки дан!“

Срећа деце је незаменљива, а њихова радост озари срца свију нас. Ове године под мотом " *Ја сам дете, имам план: Толеранција и љубав за сваки дан!*" ученици од првог до четвртог разреда наше школе су уз разне активности обележили ову недељу (од 7. 10. до 11. 10. 2024.).

Први дан, понедељак, у склопу првог часа, посвећен је упознавању са Конвенцијом Уједињених нација о дечијим правима и њиховим обавезама.

Други дан, уторак, након наставе је посвећен реализацији радионице "Цртање на асфалту", где су својим креативним радом ученици упутили разне поруке цртежима кредом на бетону.

Трећи дан, среда, посвећена је организовању "Јесење изложбе" воћа и поврћа у школском дворишту, а приредили су је учитељи из Манојловца са својим ученицима.

Четвртог дана (четвртак), у току трећег часа организована је израда бецева за ученике од првог до четвртог разреда, који су кроз самосталан рад креирали маштовита обележја за свој бец.

Петог дана (петак), после великог одмора, испред школе уз присуство родитеља, ученици су приредбом и манифестацијом маскенбала дочарали радост деце и уједно указали част првацима за пријем у Дечији савез. Организованом шетњом сви учесници под маскама су прошетали од школе ка трговини "Златан траг" до зграде "Комуне".

Маскенбал ученика од 1. до 4. разреда у Манојловцу

Учитељи: Југослав, Марија, Петар, Горица

Ученици од 5. до 8. разреда су на часу Одељењског старешине упознати са значајем дечјих права и Конвенцијом о правима детета. Том приликом је истакнуто да је Конвенција о правима детета усвојена од стране Генералне скупштине Уједињених нација 1989. године и да је наша држава једна од потписница конвенције и да се тиме обавезује да поштује права детета. Ученици су као задатак имали да напишу састав на тему „Дете је дете да га волите и размете“ или „Ја сам дете имам план – толеранција и љубав за сваки дан“. Поред писања састава, ученици су урадили и илустрацију на задате теме. Радови су искоришћени за прављење зидних новина и паноа.

МАЛИ ПРИНЦ АНТОАНА ДЕ СЕНТ ЕГЗИПЕРИ– ЧОВЕК САМО СРЦЕМ ДОБРО ВИДИ

У оквиру Дечје недеље наставник Драгана Ђокић је са ученицима 7. разреда урадила угледни час, а затим и зидне новине на тему пријатељства приликом обраде романа Мали принц Антоана де Сент Егзиперија.

За књигу Мали Принц су многи критичари рекли да је сувише детињаста за одрасле, а сувише озбиљна за децу, ипак, она је обележила многа детињства и као таква остала на самом врху најчитанијих књига свих времена.

„Човек само срцем добро види. Суштина је очима невидљива.

„Све одрасле особе су некад биле деца, али се мало њих тога сећа.“

„Много је теже судити самом себи него другима. Ако успеш себи добро да судиш, значи да си прави мудрац.“

Ово су само неке од порука ове алегоричне бајке испрчане од стране невиног и неискусног принца са малене планете Астероид Б 612, препуне горке критике упућене одраслима, али ова књига ипак зрачи оптимизмом.

Роман „Мали принц“ Антоана де Сент Егзиперија је први пут објављен 1943. године у Њујорку, истовремено на енглеском и француском језику. Током година преведен је на 270 језика и продат у више од 145 милиона премерака широм света.

Након обраде и анализе ове књиге ученици су дошли до закључка да су љубав, пријатељство, мудрост категорије које треба неговати јер враћају веру у живот.

Драгана Ђокић

„ЗАНИМЉИВ ПРАВОПИС – ИГРОМ И РЕЧИМА ДО ЗНАЊА“

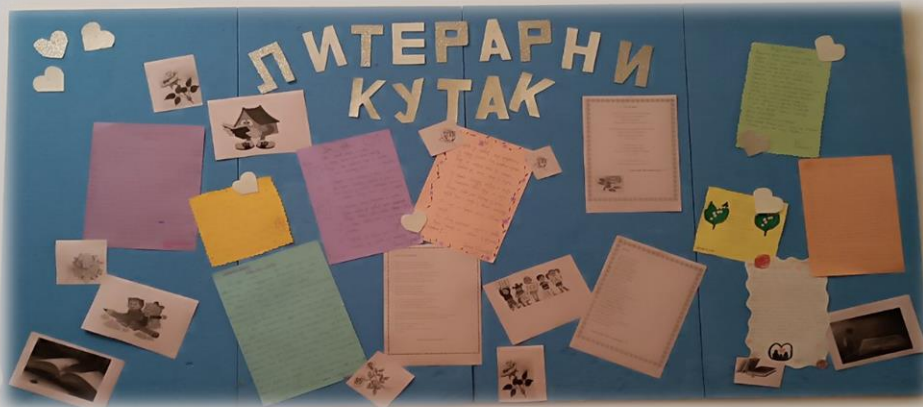
У оквиру Дечје недеље наставница француског језика Сунчица Милошевић и наставница српског језика Драгана Ђокић организовале су радионицу и квиз са ученицима 5/2 разреда на тему „Занимљив правопис – Игром и речима до знања“. Презентоване су најчешће правописне грешке које се појављују приликом писања, а затим су ученици помоћу квиза обновили стечено знање.

ЛИТЕРАРНИ КУТАК

У току Дечје недеље ученици 5. и 7. разреда су са својом наставницом српског језика и књижевности Драганом Ђокић уредили литерарни кутак у холу матичне школе у Манојловцу. Они су урадили литерарне саставе на задате теме „Дете је дете да га волите и размете“ или „Ја сам дете имам план – толеранција и љубав за сваки дан“.

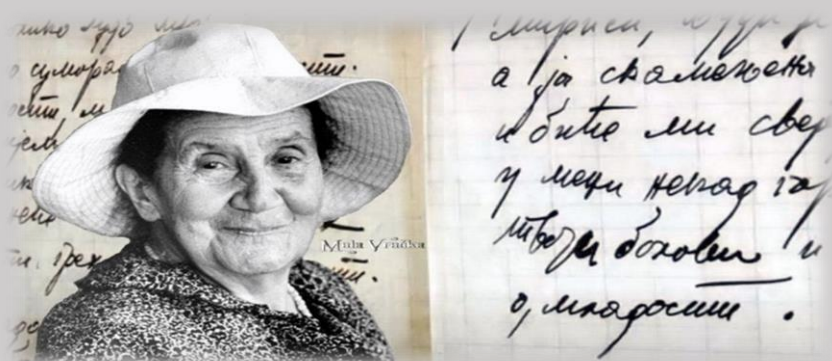
Учешће у украшавању литерарног кутка имао је и учитељ Југослав Ђорђевић са својим ученицима 4. разреда.

ДАН СЕЋАЊА НА ЖРТВЕ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА

„КРВАВА БАЈКА“ Десанка Максимовић

Дан сећања на жртве Другог светског рата обележава се 21. октобра као спомен на крваву јесен 1941. године, када су немачке окупационе снаге извршиле масовна стрељања цивила у Крагујевцу и широм Србије. Овим поводом наставница српског језика и књижевности Драгана Ђокић урадила је презентацију која је представљена ученицима 7. разреда, а затим је материјал са презентације представљен у холу школе у виду зидних новина. Тема презентације и часа била је песма Десанке Максимовић „Крвава бајка“.

Крагујевачки октобар је догађај из Другог светског рата, који се одиграо 19, 20. и 21. октобра 1941. год. Немачка војска је убила хиљаде људи (из освете за 10 убијених и 26 рањених немачких војника). Међу страдалима било је и 300 крагујевачких ђака. Немачки командант Франц Беме наредио је да се за сваког убијеног немачког војника стреља 100 цивила, а за сваког рањеног, 50 цивила. Људи су скупљани и одвођени у бараке без прозора, где су чекали да их поведу на стрељање.

Овај злочин се десио у Крагујевцу, у Шумарицама, где се сада налази спомен-парк.

Одвођење цивила на стрељање 21.10.1941.

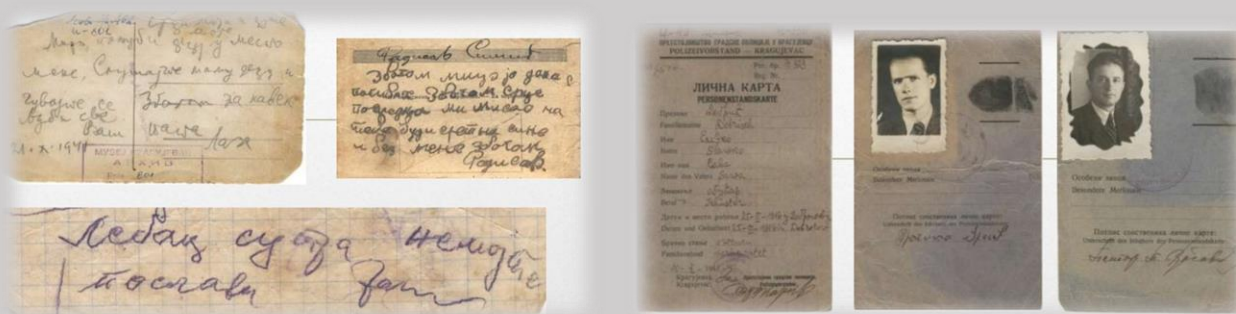

Како је настала песма...

„ Било је то једног јутра кад сам најмање очекивала да ћу написати песму. Била сам пошла да видим има ли каквих објава и шта се ради пред мојом бившом школом, Првом женском гимназијом. Недалеко од моје куће зауставио ме непознат, стар човек, пре сељак него грађанин, и рекао усплахирено, без икаква увода и поздрава: ”Знате ли шта се догодило у Крагујевцу?” Не помињући масовна стрељања старијих, старац ми је саопштио како су Немци упали у гимназију и са часова одвели неколико разреда на стрељање. Затим се брзо удаљио, не рекавши ми ни збогом.

И, што је врло чудновато, и мени је било природно што ме није поздравио, ни прилазећи, ни одлазећи. Чинило ми се да га давно знам, можда још од детињства. Никад тако живо као у разговору с њим нисам осетила шта то значи припадати једном народу: пред судбоносним догађајем, пред немачким дивљаштвом, имали смо истоветна осећања, истоветне мисли ја и он, тај мени непознати човек, човек другог васпитања, друге средине, друге нарави, старости и пола.

Често сад мислим како је тај човек сатворац песме која се, док је он још говорио родила у мени.“ (Десанка Максимовић)

Шта је Десанка рекла о песми?

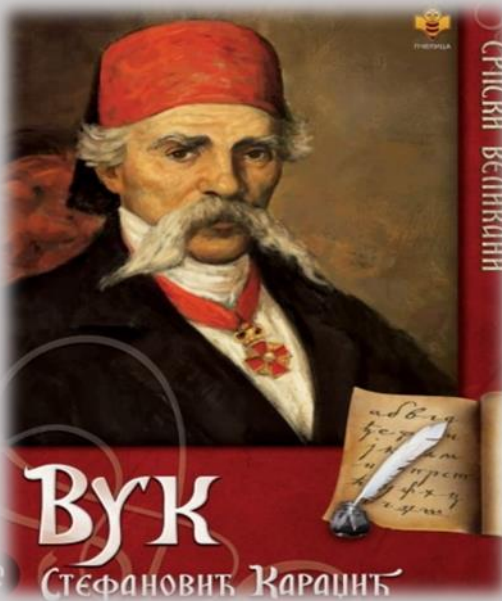
„ Било ми је као да ми је каква птица донела тај страшни глас, ако не јединој мени, оно првој мени. Мада сам горела од жеље да тек рођену песму забележим, нисам се могла одмах вратити кући да то учиним. Имала сам потребу да лутам улицама, да час записивања песме одложим, као да сам се бојала да ћу при записивању пореметити нешто у њеном складу.

Мислим да је за песму боље што за време крагујевачке трагедије нисам била тамо, што сам све видела очима срца и маште, што сам била принуђена да саопштим само суштину, која ми се одмах приказала као каква крвава бајка: неколико стотина ђака рођених исте године, вршњаци по времену кад су ушли у живот, ако се тако може рећи, вршњаци и по часу кад су отишли из живота.“

ВУКОВА НЕДЕЉА – РАД И ДЕЛО ВУКА СТЕФАНОВИЋА КАРАЦИЋА

„Језик је хранитељ народа. Докле год живи језик, докле год га љубимо и почитујемо, њим говоримо и пишемо, прочишћавамо, дотле живи и народ, може се међу собом разумијети и умно сједињавати, не прелива се у други, не пропада”

(Вук Стефановић Караџић)

Прва недеља у новембру месецу обележава се као „Вукова недеља“ у част нашег реформатора језика и писма, лексикографа и сакупљача народних умотворина Вука Стефановића Караџића.

Кроз радионицу, презентацију и квиз наставника српског језика и библиотекара наше школе Наташе Илић, ученици 7/2 разреда обновили су и сазанли нешто ново о животу и раду Вука Караџића.

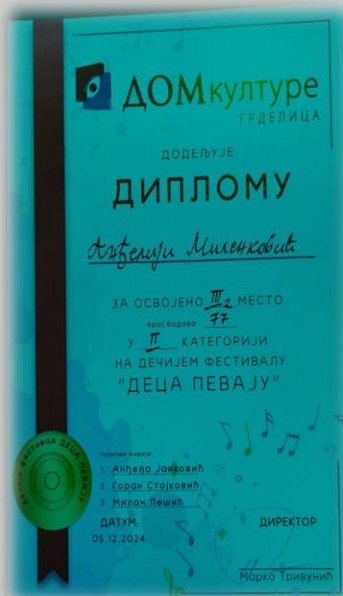
ТАКМИЧЕЊА У ПЕВАЊУ

Ученице наше школе Хелена Илић, Лана Стојановић, Елеонора Ђокић и Дарија Ставрић учествовале су на Дечјем музичком фестивалу у организацији Дома културе у Вучју. Такмичење је одржано 11. новембра 2024. године, а ученице су биле у пратњи своје учитељице Весне Колак и наставнице музичке културе Ане Трајковић. Ученице 6/1 разреда (Лана Стојановић, Елеонора Ђокић и Дарија Ставрић) представиле су се песмом *Bella ciao*.

Такође, наставница музичке културе Ана Трајковић учествовала је 5. децембра 2024. године са ученицом Анђелијом Миленковић на дечјем фестивалу „Деца певају“ у организацији Дома културе у Грделици. Ученици су се такмичили у етно певању, а ученица наше школе Анђелија Миленковић имала је запажен наступ песмом „Кад ја пођох на Бембашу“.

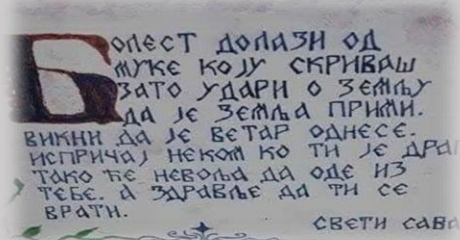

НОВОГОДИШЊА ЧАРОЛИЈА

Уређење школског паноа поводом новогодишњих празника. Пано су осмислили и уредили ученици 7/2 разреда са својом наставницом Драганом Ђокић.

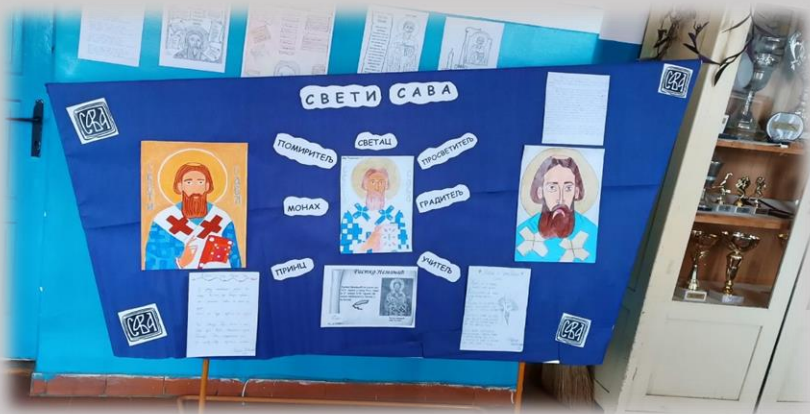

СВЕТИ САВА

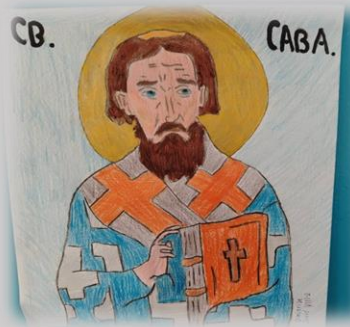
Свети Сава се као школска слава прославља од 1840. године. Учитељи подручног одељења у Братимовцу су се потрудили са својим ученицима да пригодна приредба буде квалитетна и занимљива за све присутне. Кроз песму и рецитације, говорило се о Светом Сави, као утемељивачу српске православне цркве, државе и школства.

пано у холу школе

Ликовни радови ученика

СВЕТСКИ ДАН ПОЕЗИЈЕ

Организација Уједињених нација за образовање, науку и културу (УНЕСКО) је 1999. године у Паризу, 21. март прогласила Светским даном поезије. Обележавање овог дана има за циљ да се кроз песнички израз подрже језичка различитост и језици који су угрожени. Промоција читања и писања, објављивања и проучавања поезије у језичким заједницама широм света јесу начини да се обележи овај дан, а све с намером да се ода признање националним, регионалним и интернационалним поетским покретима. УНЕСКО је проглашење Светског дана поезије препознао као могућност и начин да се изрази јединство у креативности људског ума.

Захваљујући поезији откривамо да појединци свуда у свету деле иста питања, мисли и осећања.

Успостављање овог празника има идеју да охрабри: дијалог између поезије и других уметности, повратак усменој традицији рецитала, проучавање поезије, мале независне издаваче који најчешће и објављују књиге поезије.

Посебан циљ празника јесте да скрене пажњу медијима да поезију не представљају као застарео вид уметности, већ да је промовишу као један од могућих начина да друштво у целини поврати и потврди свој идентитет.

У нашој школи је поводом овог празника реализована трибина за ученике 5. и 8. разреда. Трибину су организовале наставница српског језика Драгана Ђокић, наставница француског језика Сунчица Милошевић и наставница енглеског језика Милена Миленковић. Са ученицима се разговарало о поезији, а затим су читане песме на српском, енглеском и француском језику.

"And Now It's Spring." by Lhtheaker

The grass is green across the hill,
But yellow blooms the daffodil.
It's sunshine on a little stalk,
A friendly flower, I bet they talk...

Of little kids, too long inside
They burst outdoors to play and hide.
Tracking mud and bringing bugs.
Look, there's footprints on the rug!

Tiny whirlwinds, these little tykes,
They skin their knees while riding bikes.
They rip and roar; they're running wild!
What fun it is to be a child.

It grows warmer every day,
Shoo the children out to play!
Pick the flowers, play in mud.
Too much rain, here comes a flood!

My snowy, winter days are gone.
I mourn them, but I hear a song
Of birds in trees; wind chimes ring.
I guess it might as well be spring!

Le Printemps par Michel Eugène

Le printemps est arrivé, sors de ta maison
Le printemps est arrivé, la belle saison
L'amour et la joie sont revenus chez toi
Vive la vie et vive le vent, vive les filles en tablier blanc
Vive la vie et vive le vent et vive le printemps
Dépêche-toi, dépêche-toi, ne perds pas de temps
Taille ton arbre et sème ton champ, gagne ton pain blanc
L'hirondelle et la fauvette, c'est la forêt qui me l'a dit
L'hirondelle et la fauvette, ont déjà fait leur nid.

Y a le printemps qui te réveille, t'as le bonjour du printemps (bis)
Y a le printemps qui t'ensoleille, oh le coquin de printemps (bis)

Le printemps nous a donné le joli lilas
Le printemps nous a donné du rire en éclats
Et plein de bonheur pour nous chauffer le cœur
Vive la vie et vive le vent, vive les filles en tablier blanc
Vive la vie et vive le vent et vive le printemps

Y a le printemps qui te réveille, t'as le bonjour du printemps (bis)
Y a le printemps qui t'ensoleille, oh le coquin de printemps (bis)

Драгана Ђокић

СВЕТСКИ ДАН КЊИГЕ И АУТОРСКИХ ПРАВА

„Ко је савијен над књигом, тај усправно хода.“

Поводом обележавања Светског дана књиге и ауторских права реализована је трибина „Сто шездесет и прва година од рођења Бранислава Нушића.“ Трибину су реализовале наставница српског језика и књижевности Драгана Ђокићи и наставница француског језика Сунчица Милошевић са ученицима 6. разреда.

Светски дан књиге и ауторских права се од 1995. године одлуком УНЕСКА планетарно обележава 23. априла.

Намера УНЕСКО-а је да се подстакну на читање људи из свих друштвених слојева, а нарочито млади уз помоћ издавача, библиотека, књижара, професора и осталих стручњака из области културе и комуникација.

У уводном делу часа је, најпре, наставница француског језика и библиотекар школе Сунчица Милошевић говорила ученицима о значају читања, првој штампарији и ауторским правима, а затим је наставница српског језика и књижевности Драгана Ђокић ученике упознала са животом и радом Бранислава Нушића поводом сто шездесет и прве године од његовог рођења.

Упознајте се са Нушићем пратећи следеће фотографије.

БРАНИСЛАВ НУШИЋ

Бранислав Нушић
(1864 - 1938) један
је од најпознатијих
српских писаца.

Рођен је у Београду у згради у којој се данас налази Народна банка Србије, у цинцарској породици.

Име Алкибијад Нуша, које је добио на рођењу, променио је у Бранислав Нушић када је напунио 18 година.

Када је отац,
богати трговац
житом, изгубио
богатство,
породица се
преселила у
Смедерево, где
је Нушић
завршио
школу.
Студирао је
правни
факултет у
Београду и у
Грацу.

Био је глумац,
управник
позоришта,
новинар, фотограф.
Радио је као
државни службеник
у конзулату у
Македонији.

Од многобројних прозних дела које
је написао најпознатији су романи:

- Хајдуци
- Општинско дете

Најзначајнији део Нушићевог стваралаштва
представљају комедије, у којима оштро критикује
власт и промене у југословенском друштву.

- Народни посланик
- Сумњиво лице
- Власт
- Протекција
- Окалошћена породица

- Гостоља министара
- Ди
- Министар Докар
- Писарник
- Пут ово света...

песме

У једној песми он каже:
Било какав, али ја сам
Државни радни човек
Српски Докар, јасно каже.

Због песме у којој је узвиком краља Милоша
Обреновића, Нушић је осуђен на робију.
И у другим сличним делима Нушић критички
описује власт. Његова књига је једна од најбољих
песничких дела Бен Антона.

- „Сумњиво лице“ преживело албанску голготу
- Бирајући рукописе које ће понети преко Албаније, Нушић је
спасио и „Сумњиво лице“. У Приштини, одакле се ишло пенице
до Призрена, морао је да сноси пртлаж. Одлучио је да неке
рукописе остави у кући Арнаутина код кога је боравио у
Приштини. „Сумњиво лице“ било је међу њима. „Иди бео“,
записао је. „Нисам био кадар пренети те преко Албаније!“ У
страху од власти 35 година нико није хтео да овај комад постави
на сцену. Крајем 1918, након пробоја Солунског фронта, Нушић се
вратио у Скопље и сазнао да су Бугари претресали српске куће,
запалили његове рукописе, али да су они из Приштине спасени.

Драгана Ђокић

ДАН ШКОЛЕ

„Образовање је најмоћније оружје којим можете променити свет“
(Нелсон Мандела)

Традиционално и ове школске године Дан школе је обележен 15. маја у просторијама централне школе у Манојловцу. Пригодну свечаност су приредили ученици из подручног одељења у Братмиловцу са својом наставницом Тањом Ђорђевић.

Поред тога, ове године организован је и литерарни конкурс за све ученике наше школе. Теме су биле подељене у две категорије. За ученике од 1. до 4. разреда тема је била „Школски дани насмејани“, а за ученике од 5. до 8. разреда „Пријатељство се гради од лепих и искрених речи“. Прикупљање и вредновање радова на литерарном конкурс урадиле су наставнице српског језика и књижевности Милана Ракић и Драгана Ђокић.

„Уз свечани тон и срца испуњена поносом, обележили смо Дан школе, која поносно носи име Радоја Домановића, писца чија реч и данас одјекује као позив на будност, истину и храброст.

Кроз стихове, песму и драму, ученици су оживели речи, вредности и поруке које опстају и трају до данашњих дана. Драмска представа „Између пера и клика - речи остају“, у којој је сам Домановић симболично „оживео“ и у разговору са ученицима из прошлости и садашњости поставио питање које је и даље актуелно - колико вреди знање у времену кликова, и где су данас истина и храброст.

Приредба је објединила уметност, хумор на енглеском језику и критичко мишљење. Рецитације попут „Буди човек“ и „Дрхтава песма“, као и емотивна извођења песама „Кад ја пођох на Бембашу“ и „Bella Ciao“, показала су да млади не само да разумеју дубоке поруке, већ умеју да их пренесу на сцени - јасно, снажно и с осећањем.

У времену када све може да се избрише једним кликом, подсетили смо се да права реч остаје - у срцу, у мислима, у школским клупама. И управо због тога, школа је место где се негују вредности које нас обликују као људе“, речи су наставнице српског језика и књижевности Тање Ђорђевић.

Тања Ђорђевић

• ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС ПОВОДОМ ДАНА ШКОЛЕ

Награђени радови на литерарном конкурсy

Ученици од 1. до 4. разреда

„Школски дани насмејани“

1. Николина Цакић 2/2
2. Дора Димитријевић, 4/1 Манојловце
3. Ленка Ђокић, 2/1 Манојловце

Ученици од 5. до 8. разреда

„Пријатељство се гради од лепих и искрених речи“

1. Мина Тошић, 7/2 Манојловце
2. Дуња Николић, 5/3 Братмиловце
3. Анђелија Миленковић, 7/2 Манојловце

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ ОД 1. ДО 4. РАЗРЕДА

ШКОЛСКИ ДАНИ НАСМЕЈАНИ

(1. награда)

Најлепши су школски дани,
они насмејани.

У смејању,
игрању,
певању
и учењу
пролазе нам школски дани,
они драги насмејани.

Најлепши су школски дани,
они насмејани.

Уз играчке са којима се играмо,
уз друштво са којим учимо,
све у школи којој верујемо,
пролазе нам школски дани,
они лепо, насмејани.

Најлепши су школски дани,
они насмејани.

Од другарица и другова,
од нашег другарства,
ми градимо, ми стварамо
пријатељство за живот цео,
и у тим мајсторијама
пролазе нам школски дани,
они лепо, насмејани.

Најлепши су школски дани,
они насмејани.

Чак и несташлуци ситни
буду смешни, нису битни
кад се нешто лепо деси,
симпатије ил успеси.
поносни смо, на правој смо страни,
Радујемо се, нико нам не брани.
И тако,
Пролазе нам школски дани,
они лепо, насмејани.

Николина Цакић, 2/2 Братмиловце

ШКОЛСКИ ДАНИ НАСМЕЈАНИ

(2. награда)

Од понедељка до петка досада је ретка,
у школски ранац мали, сви предмети стали.

Кроз школу се шири пуно смеха и шале,
за ђаке велике и мале.

Корак по корак, дан по дан
у школској клупи све си више насмејан.

Оловка и гумица наши су другари,
са њима пишемо све лепе ствари.

Другарство које се стекне у школи,
не може вредношћу да се изброји,
јер оно за цео живот постоји.

Дора Димитијевић, 4/1 Манојловце

ШКОЛСКИ ДАНИ НАСМЕЈАНИ

(3. награда)

Школски дани пролазе брзо. Чини ми се као да сам јуче кренула у први, а већ се полако завршава други разред.

Школа је једно дивно место и ту сам упознала пуно другара и другарица са којима делим и добро и зло. Помажемо једни другима у невољи и ширимо љубав и другарство. Поред учења, веома често се играмо и смејемо за време одмора и шапућемо једни другима тајне, јер школа није само учење већ и тренуци проткани смехом и љубављу, а тога има доста у мом одељењу. Имам своју најбољу другарицу којој сам увек спремна да помогнем у невољи, јер сматрам да је то право пријатељство. Сви се лепо слажемо и дружимо у одељењу и за то смо захвални учитељу који нас учи правим вредностима у животу којих ћемо се сећати и када одрастемо.

Надам се да ће овако заувек бити и да ће нам школски дани увек бит ииспуњени смехом и радошћу.

Ленка Ђокић, 2/1 Манојловце

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ УЧЕНИКА ОД 5. ДО 8. РАЗРЕДА

ПРИЈАТЕЉСТВО СЕ ГРАДИ ОД ЛЕПИХ И ИСКРЕНИХ РЕЧИ (1. награда)

Пријатељство је један од најбољих односа које човек може имати у животу. Оно се не заснива на изгледу, материјалним вредностима или интересу, већ на поверењу, разумевању и искрености.

Лепа реч може да нам улепша дан, утеши у тешком тренутку и покаже колико нам је неко важан. Искрене речи повезују људе. Када говоримо из срца, другима показујемо да их поштујемо и ценимо. У сваком пријатељству долазе и тешки тренуци. Тада је најважније говорити истину, али са пажњом. Прави пријатељ увек говори истину, чак и када није лако, али ако то чини на леп и пажњив начин и показује колико му је стало. Искрене речи не боле ако не долазе из срца и љубави. Без искрености, пријатељство постаје узалудно или лажно, а без лепих речи оно је хладно. На крају, пријатељство које се гради искреношћу и лепим речима има дубину. Таква пријатељства трају годинама, често и целог живота. Она постају ослонац у тешким временима. Наравно да у пријатељство спада и дружење, дељење тајни или заједничко интересовање, али увек су важна искрена осећања, искрене и лепе речи.

Зато је важно да чувамо своје пријатеље, да негујемо пријатељства, не само делима већ и речима. Искрен комплимент, подршка у тешком тренутку или само слушање могу значити много. Пријатељство које се гради на лепим и искреним речима је снажно, искрено и трајно. Њега треба чувати.

Мина Тошић, 7/2 Манојловце

**ПРИЈАТЕЉСТВО СЕ ГРАДИ ОД
ЛЕПИХ И ИСКРЕНИХ РЕЧИ
(2. награда)**

Пријатељство се не купује, не мери
оно се гради у тишини и вери.
Од речи топлих,
читких к'о дан,
од погледа
који не траже план.
Од осмеха,
када ти суза кане,
и руке што те нежно бране.
Од „ту сам“
кад све друго нестане,
и „верујем ти“
кад нада престане.
Зидови му нису:
ни камен, ни челик,
већ: „хвала ти“, „опрости“,
„пријатељ си прави“.
Кров му је „чувам те“,
кад грми и сева,
а темељ – оно „заувек“
што се не изговара,
већ пева.
Зато негујеш реч

што те нежно дира,
нека искреност твоја
као светлост сија.
Јер се пријатељство не роди,
оно се рађа.
У сваком тренутку
кад срце затрепери,
оно се враћа.

Дуња Николић, 5/3 Братмиловце

**ПРИЈАТЕЉСТВО СЕ ГРАДИ ОД ЛЕПИХ И ИСКРЕНИХ РЕЧИ
(3. награда)**

Пријатељство није само реч која нешто значи. Пријатељство је чаролија која се ствара у ваздуху када чујете глас нечији, глас у коме се осећате сигурно.

Тај глас можете слушати заувек. Увек је ту, чак и када је далеко он је поред вас и можете осетити његову топлину.

Када никога нема, као да је цео свет одустао од вас, појавиће се онај глас и рећи ће вам да је све добро и да је у реду осећати се као да није све у реду. Тај глас ће говорити вама само лепе речи, то нико неће моћи да спречи, јер је пријатељство љубав између речи. Због тога пустимо речи да буду нежни додир, да греју душу, да страхове гоне, јер искрено пријатељство из речи љубави расте .

Анђелија Миленковић, 7/2 Манојловце

МЕЂУНАРОДНИ ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

„Двапут размисли, једном говори.“

Стара пословица каже да је језик посекао више глава него сабља. Он је она најбриткија сабља којом се једна нација брани од вишевековних ветрова и олуја. Сваки народ се цени по томе колико брине о свом језику. Матерњи језик је нешто непроцењиво што један народ има. Докле год народ има свој матерњи језик дотле ће и постојати. То је језик који прво научимо, којим свакодневно говоримо, на којем се пишу најлепше љубавне песме. То је језик на којем мислимо.

Наставница Драгана Ђокић је са ученицима 7/2 разреда 21. 2. 2025. године обележила Међународни дан матерњег језика. Урађена је радионица и том приликом се разговарало са ученицима о лепоти матерњег језика којим говоре. Истакнут је и значај познавања и учења страних језика, али чињеница је да је важно очувати матерњи језик јер без њега нема идентитета, а ни богатства културе. Ученици су пратили презентацију, а затим су активни на изради паноя који је окачени у холу школе.

Драгана Ђокић

ДАН СЛОВЕНСКЕ ПИСМЕНОСТИ

Поводом обележавања Дана словенске писмености и културе 24. 5. 2025. године, одржана је радионица коју су реализовале наставнице српског језика и књижевности Милана Ракић и Драгана Ђокић и наставница француског језика Сунчица Милошевић. Радионица је реализована у централној школи у Манојловцу под називом „Мисија ширења писмености Ћирила и Методија“ са ученицима 7. и 8. разреда. Разговарало се о раду и значају Ћирила и Методија у развоју словенске писмености. Ученици су, пратећи презентацију, сазнали доста о раду и значају Ћирила и Методија, а затим су кроз краћи квиз обновили стечено знање.

ПРИМЕРИ ДОБРИХ РЕШЕЊА ЗА ПРАКСУ

Рад Милане Ракић, наставнице српског језика и књижевности ОШ „Радоје Домановић” Манојловце, који се тиче области Планирања и програмирања образовно-васпитног рада са ученицима, у конкуренцији 50 радова, изабран и уврштен, са још 12 других радова, у ЗУОВ Базу радова 2. конкурса „Ментори менторима – примери добрих решења за праксу” 2024.

Рад се налази на сајту Завода за унапређивање образовања и васпитања. База радова се налази у склопу репозиторијума за менторе.

Планирање и програмирање образовно-васпитног рада са ученицима

Аутор: Милана Ракић, ОШ „Радоје Домановић”, Манојловце, Лесковац
Конкурс 2024.

Величина: 468 KB
Број преузимања: 21
Датум постављања: 23.01.2025.

ПРЕУЗМИ

ПРЕГЛЕД

<https://zuov.gov.rs/mentori/#593-2202-wpfd-konkurs-2024-p1>

Милана Ракић

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА „НА КРИЛИМА МАШТЕ“

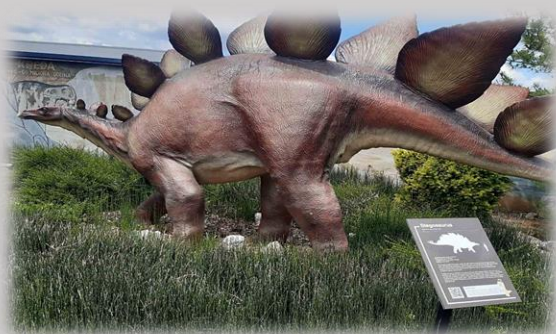
Ликовна колонија „На крилима маште“ ове године традиционално је по 31. пут организована на Власинском језеру. Организатор ове ликовне колоније је Дом културе из Печењевца „Тихомир Ракић Вељко“, а стручни инструктор колоније био је наставник наше школе и академски сликар Дејан Недељковић. Уз пријатно окружење и прелеп амбијент за сликање, настали су радови који ће бити изложени у току Дечје недеље 2026.године у Дому културе у Печењевцу. Колонија је трајала пет дана и окупила је ученике свих основних школа са територије Града Лесковца, а представник наше школе била је ученица 7/2 разреда Анђелија Миленковић. Ученици су кроз свакодневне радионице стварали радове инспирисане природом, дружењем, маштом.

ЕКСКУРЗИЈЕ НАШИХ УЧЕНИКА

Ове школске године ученици наше школе посетили су многе знаменитости наше земље и упознали се са значајним историјским подацима. Поред тога што су доста тога сазнали, они су уживали и дружили се. Ово је само један део део са реализованих екскурзија.

Ученици 2. разреда

Ученици 7. разреда

ИЗЛЕТ УЧЕНИКА ЧЕТВРТОГ РАЗРЕДА БИЦИКЛАМА ДО КУМАРЕВА

Дана 3. 6. 2025. године ученици 4. разреда са учитељем Југославом Ђорђевићем из Манојловца ишли су на једнодневни излет на релацији Манојловце – Кумарево. У 9.30 часова бициклама су кренули ка Кумареву локалним путем са циљем да посете подручно одељење наше школе у Кумареву, локалну цркву „Свету Петку“ и место Јелашница.

У школи су нас дочекале учитељице Сузана и Вера са својим ученицима са којима су се упознали ученици из Манојловца и одиграли спортски сусрет у малом фудбалу и елементарној игри „Између две ватре“. Резултат није био важан, већ остварено другарство.

Одлазак у цркву је био за њих посебан и пријатан доживљај, јер су испоштовали културу наше вере и одморили се у прелепом парку цркве.

Долазак бициклама до Јелашнице и поглед са Јелашничког моста на реку Јужну Мораву био је задивљујућ, а жубор воде је деловао умирујуће, па смо се ту задржали десетак минута.

Вратили смо се заобилазним путем преко Велике Биљанице, уз краћу паузу у дому учитеља Југослава, где су се ученици одморили и освежили и наставили пут ка централној школи у Манојловцу. Излет је завршен у 12. 30 часова.

Учитељ Југослав

ЛИТЕРАРНИ И ЛИКОВНИ РАДОВИ

ПРИНЦЕЗА, ВИТЕЗ И МАЛИ ПАТУЉАК

Био једном један витез који се звао Вукашин. Он је био веома заљубљен у краљеву кћи која се звала Нађенка.

Нађенка је једног сунчаног дана одлучила да прошета оближњом шумом. Док је шетала, наишла је на једно чудно дрво које је имало мали прозор и врата. Покуцала је. С друге стране је провирио мали патуљак. Упитао је Нађенку зашто се шета сама овом шумом.

- Немам с ким. Хоћеш ли и ти са мном? – упита га Нађенка.

Он одговори да хоће и кренуше заједно. Шетали су до сумрака. Наишли су на неки стари мост. С друге стране моста је била једна прелепа ливада, пуна цвећа. Они одлучише да пређу тамо. Када су закорачили на њега, мост се сруши и они кренуше да дозивају помоћ.

- Упомоћ! Упомоћ! – викали су док су покушавали да савладају речне таласе.

Када је витез Вукашин то чуо, он брзо седе на свог коња и дође до њих. Скочи у реку и извади их. Чим су дошли кући, Нађенка све исприча свом оцу. Када краљ то чу, одмах рече Нађенки да мора да се уда за Вукашина.

Тако се Нађенка удала за Вукашина. Живели су срећно до краја живота.

Томислав Стаменковић 5/1

ЈЕСЕЊА ЧАРОЛИЈА

Јесен је жута изашла из капута
и обојила траву покрај пута.

Магле су густе и ветар јак
и напољу брже пада мрак.

Јесење плодове купује свако
и пече их лако, а преслатки су свакако.

Полазак у школу прави је час,
да јесен у жуто обоји све нас

Дора Димитријевић, 4/1
Манојловце

МОЈ ДРУГ

Мој друг се зове Ђорђе. Он има девет година. Очи су му зелене боје, а коса светло плаве боје, носи наочаре нос му је мали као и уши, а уста јарко црвена изнад којих се налази мали младеж.

Он је добар и вредан друг, одличан је фудбалер и узор многим мојим друговима. Својим фудбалским способностима се не хвали јер је веома скроман. Живи у малом селу које се зове

Мала Биљаница. Он и ја се много дружимо и користимо сваки тренутак када завршимо са својим обавезама да будемо заједно, да квалитетно проведемо време у игри и забави.

Са њим имам посебан однос и ако имам пуно другова са којима се дружим, али Ђорђе је неко посебан са ким могу да поделим тајне.

Димитрије Цекић, 4/1 Манојловце

ДА ИМАМ КРИЛА

Да ми неко да крила тачно бих знала где бих одлетела, а то би био неки прелепи град - Париз, а ја ћу вам описати шта би тамо радила.

За почетак, када бих долетела у овај град, прво што бих видела је Ајфелов торањ и волела бих да упознам француски народ и пробам француски кроасан. Веома ми је занимљив њихов говор а ја свакако желим да научим да говорим тим језиком.

На овом путовању не бих могла да идем сама без мојих другарица Доре и Ларе, где би заједно уживали у обиласку града Париза. Из прича старијих сазнајем да је то један од најлепших градова у Европи са највећим и најстаријим музејем на свету "Лувр" кога бих обавезно посетила јер се у њему налазе светска уметничка дела и културна добра која говоре о историји настанка света. Ту бих се фотографисала са својим другарицама и биле би заиста срећне.

На крилима маште ово путовање ми даје снагу и наду да ћу једног дана у стварности отићи и посетити овај диван град.

Дејана Младеновић, 4/1 Манојловце

ПРИЈАТЕЉСТВО СЕ ГРАДИ ОД ЛЕПИХ И ИСКРЕНИХ РЕЧИ

Пријатељство је једно од најдрагоценијих осећања која човек може доживети. Међутим, пријатељство не настаје преко ноћи. Оно се гради са пуно љубави, баш као нека кула од карата коју љубоморно чувамо и не дамо никоме да је сруши.

Ниједно пријатељство није саграђено без љубави, баш као и свака та карта у кули, коју ако извучеш пада цела кула. Искреност, дарежљивост и скромност су особине које чине право пријатељство. Искрене речи су знак поштовања и поверења. Ако смо искрени према особама до којих нам је стало онда ће и они према нама бити искрени. Лепе речи су те које ће нам пријати и у тренуцима туге и сете, али и у тренуцима радости и весела. „Проћи ће, биће боље, ту сам за тебе, одлично си то урадила, честитам и волим те“ су речи које пријатељство чине топлим, нежним и срећним.

Градити пријатељство је попут нежног цвета кога треба редовно заливати и неговати лепим речима. Бити пажљив према својим пријатељима је благо које речима градим, а срце чувамо.

Мина Цветковић V3

МОЈИ ПЛАНОВИ ЗА ЛЕТО

Ово лето ћу искористити да се одмарам и уживам након напорне школске године. Немам много планова, али ми је важно да сваки дан проведем квалитетно. Планирам да посетим баку и деку у Београду. Тамо је мирно, природа је прелепа и уживам у њиховим причама и укусној храни.

Волела бих и да помажем у башти и да научим нешто више о биљкама. Такође се надам да ћу имати времена да возим бицикл, ролере, гледам филмове и читам неке занимљиве књиге. Ако буде било прилике, волела бих да идем и на базен јер обожавам да пливам.

За мене је лето право време за одмор, игру и дружење, али и за стицање нових искустава. Мислим да ће ово лето бити боље него икада јер сам стекла нове пријатеље, које сам пуно завољела. Надам се да ћу један део лета провести са њима.

Марта Станојевић 5/1

МОЈИ ПЛАНОВИ ЗА ЛЕТО

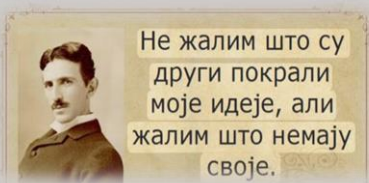
За ово лето имам много планова. Дружићу се, посетићу баку, ићи ћу на турнире. Још нисмо одлучили да ли ћемо ићи у Грчку или Црну Гору на море. Ма где год да одемо, биће нам лепо. Веома ми је важно да идем код баке у посету на неколико дана. Она живи у Конопници. Тамо је ваздух чист, а природа прелепа. Сваког лета моје другарице и ја возимо ролере. Моја сестра ће доћи да преспава код нас, гледаћемо филмове и причати страшне приче. Надам се да ће бити пуно наших дечјих авантура и имам осећај да ће ово лето бити прелепо.

Лена Станковић 5/1

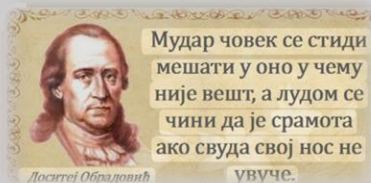

Сара Живковић, 5/1

ЗАНИМЉИВОСТИ - МИСЛИ ВЕЛИКАНА

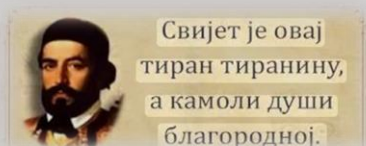
Никола Тесла

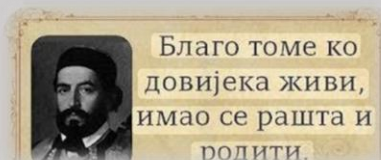
Доситеј Обрадовић

Артур Шопенхауер

Његош

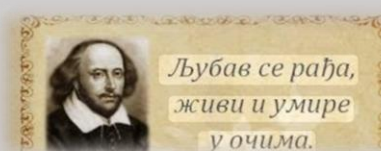
Његош

Ги де Мопасан

Ги де Мопасан

Шекспир

Шекспир

Шекспир

